ସମ୍ପାଦକୀୟ

ପରମପ୍ରେମମୟ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଠାକୁର ହିଁ ଆମ ଜୀବନରେ ପ୍ରେଷ୍ଠ : ଆମର ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟପରମ । ତାଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ପ୍ରିୟ କେହି ନାହାଁନ୍ତି ଆମର । କିନ୍ତୁ ବେଳେବେଳେ ଏପରି ଧର୍ମସଙ୍କଟରେ ଆମେ ପଡୁ ଯେତେବେଳେ କି ଆମର କୌଣସି ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାହା ପ୍ରତି ଅଧିକ ଆସକ୍ତି ହେତୁ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ପାରୁନା । ପ୍ରଭୁଭକ୍ତିଠାରୁ ପ୍ରିୟଜନାସକ୍ତି ଅଧିକ ହୋଇଯାଏ । କେହି କେହି କହୁଥିବାର ଦେଖାଯାଏ — ଠାକୁର ଆମର ପୂଜନୀୟ, ଆରାଧ୍ୟ, ତାହା ଠିକ୍ । କିନ୍ତୁ ପତ୍ନୀ, ପୁତ୍ର, କନ୍ୟା, ବନ୍ଧୁମାନେ ଆମର ସାମାଜିକ ବନ୍ଧନର ପ୍ରତୀକ । ସେମାନଙ୍କୁ ତ ଛାଡ଼ି ହେବନି । ସେ ଇଷ୍ଟଙ୍କ ପଥରେ ଚାଲନ୍ତୁ ବା ନ ଚାଲନ୍ତୁ । ଆମେ ତ ତାଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରିପାରିବାନି । ସେମାନଙ୍କର ବୋଧ ଜାଗିନି । ଏଣୁ ଠାକୁରଙ୍କ ଭାବାଦର୍ଶକୁ ବିରୋଧ କରୁଛନ୍ତି । ତା'ର ବିପରୀତ ପଥରେ ଚାଲିଛନ୍ତି । ଚାଲନ୍ତୁ । ସେଥିପାଇଁ ତ କାହାରିଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରାଯାଇ ପାରିବନି । ଗୋଟେ ପଟେ ପ୍ରିୟପରମ ଇଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟପଟେ ପ୍ରିୟଜନ । କାହାକୁ ବେଶୀ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ସେ ନେଇ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ଉପୁଜେ । କେହି କେହି ସେହି ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆସକ୍ତି ହେତୁ ସେ ଆଡ଼େ ମାଡ଼ି ଯାଆନ୍ତି ବେଶୀ କରି । ଠିକ୍ କେଉଁଟା, କେଉଁଟା ପଥ ?

ପୁରୁଷୋତ୍ତମଙ୍କ ଶାଶ୍ୱତ ଭାଷାରେ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଛି —
ତୁମର ପ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲି ଯଦି କେହି ଥାଆନ୍ତି —
ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣରେ ଯା'ଙ୍କୁ ପୂଜା କର, ଭଲପାଅ,
ତା'ଛଡ଼ା କାହାକୁ ଯଦି ପ୍ରୀତିର ଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖିଥାଅ, —
ତା'କୁ ଭଲପାଅ ସେତେକ୍ଷଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଯେତେକ୍ଷଣ ତୁମର ସେହି ପ୍ରେଷ୍ଠନିଦେଶର
ବା ପ୍ରେଷ୍ଠାର୍ଥର ବ୍ୟାହତି ନେଇ ନ ଆସେ ସେ;
ଯଦି ବ୍ୟାହତି ନେଇ ଆସେ —
ତେବେ ଅନୁକମ୍ପାଶୀଳ ହୋଇ,
ତା'ର ସଙ୍କଟମୋଚନ-ବିଗ୍ରହ ହୋଇଉଠ ତୁମେ,
କିନ୍ତୁ ତା'ର ସଙ୍ଗ ଓ ସଂସ୍ରବଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବାହିଁ ଶ୍ରେୟ;
ଆଉ, ତୁମେ ବି ତାହା କରନା —
ଯା' ତୁମର ପ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କ ଅନଭିପ୍ରେତ, —
ତା'ହେଲେ ତୁମର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ବିକ୍ଷୋଭ
ଅନ୍ତଃକରଣକୁ ବିକ୍ଷୁବ୍ଧ କରି ତୋଳିବନି,
ବ୍ୟାହତିର ବିଶାଳ ତମସା
ତୁମକୁ ଗ୍ରାସ କରି ପକାଇବ ନାହିଁ,
ବୀର୍ଯ୍ୟ-ପରାକ୍ରମର ଉଦାତ୍ତ ଊର୍ଜ୍ଜନା
ତୁମଠାରେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇ
ନିର୍ବାପିତ ହୋଇ ରହିବନି,
ତୁମେମାନେ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ବ୍ୟାହତ ଦୀପନାରେ
ଦ୍ୱିତ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି ନ କରି
'ଶ୍ୟାମ ରଖିବି କି କୁଳ ରଖିବି' —
ଏହି ବିବେକ-ବିଚାରଣା ନ କରି
ଦୂରେଇ ହିଁ ରହିବ —
ସେଇ ପ୍ରେଷ୍ଠନିଷ୍ଠ ତୁମକୁ ନେଇ;
ବୁଝିଚାଲ, ବୁଝି କର ।

(ନିଷ୍ଠା-ବିଧାୟନା-୧୧୦)

ଆମର ଆରାଧ୍ୟ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଠାକୁରଙ୍କ ଭାବାଦର୍ଶରେ ଯେଉଁସବୁ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯଥା — ଆର୍ଯ୍ୟକୃଷ୍ଟି ବିଗର୍ହିତ କାର୍ଯ୍ୟ, ପ୍ରତିଲୋମ ବିବାହ ଓ ସଂସ୍ରବ ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି — ଯଦି ଏହିପରି କେହି କରିଥାଏ ସେ ଆମର ଯେତେ ପ୍ରିୟ ହେଉନା କାହିଁକି ଆମ ପ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କ ଭାବାଦର୍ଶ ପରିପନ୍ଥୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବାରୁ ସେ ଆମର ଆଉ ପ୍ରିୟ ହୋଇ ରହି ପାରିବ ନାହିଁ । ତା'ର ସଙ୍ଗ ଓ ସଂସ୍ରବରୁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଏହା ନ କରି ଯଦି ଆମେ ତା' ସହିତ ସ୍ୱାଭାବିକ ସମ୍ପର୍କ ରକ୍ଷା କରୁ ଆସକ୍ତିବଶତଃ ତେବେ ତାହା ପ୍ରମାଣିତ କରିବ ଯେ ପ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କଠାରୁ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆମର ଅଧିକ ପ୍ରିୟ । ଆଉ ଏହା ଆମ ପ୍ରେଷ୍ଠନିଷ୍ଠାରେ ଅପଳାପ ଆଣିବ ଅବଶ୍ୟ । ପ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କ ଭାବାଦର୍ଶ ପରିପନ୍ଥୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ବା ତାହା ସମର୍ଥନ କରିବା ମାନେ ପ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରିବା । ଏହାର ପରିଣାମ ଅତି ଭୟାବହ । ଏଣୁ ସାଧୁ ସାବଧାନ । ଇଷ୍ଟ ନା ପରିବାର, ପ୍ରେଷ୍ଠାର୍ଥ ନା ପ୍ରିୟଜନାସକ୍ତି — କେଉଁଟାକୁ ଆମେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ତାହା ବିଚାର ନ କରି ଇଷ୍ଟଙ୍କ ପଥରେ ଏକମୁଖୀ ହୋଇ ଚାଲିବା ହିଁ ଶ୍ରେୟସ୍କର । ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ମୁଖ କରି ଚାଲିଲେ ଛାଇ ଆମର ପଶ୍ଚାଦନୁସରଣ କରେ । ବିପରୀତକ୍ରମେ ଛାୟାମୁଖୀ ହୋଇ ଚାଲିଲେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ପଛରେ ପକାଇବା ସାର ହେବ । ଫଳତଃ ଜୀବନ-ବିପର୍ଯ୍ୟୟୀ ତମସାର ଘୋର ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ ସବଂଶ ଲୀନ ହୋଇଯିବା ଆମେ । ଇଷ୍ଟମୁଖୀ ଚଳନହିଁ ଆମକୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ସମଷ୍ଟିଗତ ଭାବେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିଥାଏ । ଯେଉଁ ପ୍ରିୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ପ୍ରିୟପରମଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କଲେ ଏଥିରେ ତାଙ୍କରବି ମଙ୍ଗଳ ହେବନି ବରଂ ପ୍ରିୟପରମଙ୍କ ପଥରେ ଚାଲି ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ କାମନା କଲେ ତାଙ୍କର ପାପର କିଛିଟା ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ହେବ ଏବଂ ଆମେ ଅନ୍ତତଃ କୁପଥଗାମୀ ହେବାନି । ଆମର ସୁକର୍ମର ସୁଫଳ ସେ ହୁଏତ ପାଇପାରେ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ଅବଶ୍ୟ ସାଧିତ ହେବ । ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦି' ନାଆରେ ଗୋଡ଼ ଦେବା ବୁଦ୍ଧି ଛାଡ଼ି ଏକମୁଖୀ ଚଳନକୁ ଆପଣେଇ ନେବା ହିଁ ସର୍ବସମସ୍ୟାର ସଠିକ୍ ସମାଧାନ । ଏ ନେଇ ଗୁରୁତ୍ୱର ସହିତ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ୍ ।

Published and Printed by Sankar Sensarma on behalf of Satsang, P.o.- Satsang, Dist.- Deoghar, Jharakhanda and Printed at Ananda Printers, Chandi Chhaka, Cuttack-1 (Odisha).